

§ 14. Landsdommeren fører tilsyn med notarialforretningerne og giver nærmere regler om fremgangsmåden ved oprettelse af testamente for en af de i § 13 nævnte myndigheder.

§ 15. Ved oprettelse af testamente for vidner skal testators underskrift eller vedkendelse ske i samtidig nærværelse af vidnerne, som straks skal skrive deres navne på testamentet.

Stk. 2. Vidnerne skal være til stede som testamentsvidner efter testators ønske, og de skal have kendskab til, at det er oprettelsen af et testamente, de bevidner.

§ 16. Vidnerne skal være fyldt 18 år. De må ikke på grund af sindssygdом, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand mangle forståelse af vidnebekræftelsens betydning.

Stk. 2. En person kan ikke være testamentsvidne, såfremt testamentet indeholder bestemmelser til fordel for ham, hans ægtefælle, forlovede, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linje eller hans søskende eller for personer eller institutioner, til hvilke han ved testamentets oprettelse har en sådan tilknytning, at han har haft særlig interesse i begunstigelsen. Dette gælder dog ikke, hvis begunstigelsen er ringe og har rimelig grund.

§ 17. Vidnerne bør i deres påtegning på testamentet angive

- 1) deres stilling og bopæl,
- 2) tid og sted for underskriften,
- 3) om de ved testators underskrift eller vedkendelse af testamentet har været samtidigt til stede efter testators ønske,
- 4) om testator var i stand til fornuftmæssigt at oprette testamente, samt
- 5) andre omstændigheder, som kan være af betydning for testamentets gyldighed.

§ 18. Den, der på grund af sygdom eller andet nødstillfælde er forhindret i at oprette testamente i overensstemmelse med foranstående regler, kan mundtligt meddele sit testamente i samtidig nærværelse af to vidner eller oprette testamente uden vidner ved et egenhændigt skrevet og underskrevet dokument.

Stk. 2. Ved oprettelse af et mundtligt testamente finder bestemmelserne i § 15, stk. 2, § 16, stk. 1, 2, punktum, og stk. 2, samt § 17 anvendelse. Vidnerne skal snarest muligt nedskrive testamentet og underskrive det således oprettede dokument.

Stk. 3. Et i medfør af stk. 1 oprettet testamente bortfalder, når der i 3 måneder ikke har været nogen hindring for at oprette testamente i overensstemmelse med § 13.

§ 19. Indsigelse mod et testamente, der ikke opfylder formforskrifterne i § 13, jfr. §§ 15 og 16, eller § 18, eller mod dets gyldighed i øvrigt kan rejses af enhver, som vil arve, hvis testamentet erklæres ugyldigt.

Stk. 2. Er et testamente oprettet for en kredsdommer eller for en af landsdommeren godkendt kommunefoged, skal hans attestation på testamentet anses som bevis for de af denne omfattede forhold, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

Stk. 3. Hvis der rejses indsigelse mod gyldigheden af et for vidner oprettet testamente, skal den, der vil påberåbe sig testamentet, ved førelse af testamentsvidnerne eller på anden måde godtgøre, at testamentet er gyldigt oprettet.

Stk. 4. Har vidnerne i påtegningen attesteret, at der ved oprettelsen er forholdt i overensstemmelse med § 15, skal dette anses for godtgjort, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

Kapitel 6.

Andre bestemmelser.

§ 20. Arv, som ikke er tvangsarv, kan båndlægges ved testamente.

Stk. 2. Om tvangsarv, som tilfalder en livsarving, kan det ved testamente bestemmes, at den skal båndlægges, når arveladeren finder dette stemmende med arvingens tarv. Landsdommeren kan på begæring tilside sætte bestemmelsen om båndlæggelse, såfremt arvingen godtgør, at han er i stand til på forsvarlig måde at råde over arven på egen hånd. Båndlæggelsen kan dog ikke opheves for tiden før arvingens fyldte 25. år.

Stk. 3. Justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan tillade, at der sker frigivelse af båndlagt arv, når det er en vel-færdssag for arvingen.